

ماجرای باربری که مورد عنایت امام زمان(عج) بود

باربری در تبریز مورد عنایت امام زمان(عج) بود، نقل است یک روز بار سر شانه‌اش بود که دید بچه کارگری از بالای داربست سقوط کرد. این حمال هم دستاش بلند می‌کند، می‌گوید: الهی نگهدارش!

باربری در تبریز مورد عنایت امام زمان(عج) بود، نقل است یک روز بار سر شانه‌اش بود که دید بچه کارگری از بالای داربست سقوط کرد. این حمال هم دستاش بلند می‌کند، می‌گوید: الهی نگهدارش!

به گزارش خبرنگار آیین و اندیشه خبرگزاری فارس، دعای مشهوری منسوب به امام زمان(عج) است که حضرت در این دعا حدود چهل درخواست از ذات اقدس الهی می‌کند که به مناسبت آغاز سال نو بر آن شدیم که به شرح دعای حضرت ولی‌عصر(عج) به روایت حجت‌الاسلام سیدحسین هاشمی‌نژاد کارشناس مذهبی بپردازیم که بخش سوم آن در ادامه می‌آید:

«اللَّهُمَّ ارْزُقْنَا تَوْفِيقَ الطَّاعَةِ وَبَعْدَ الْمَعْصِيَةِ وَصِدْقَ النِّيَّةِ وَعِزَّ الْفَقْرِ وَكَرَمَ الْهَدْيِ وَالِاسْتِقَامَةَ وَسَدِّدْ السِّتْنَ بِالصَّوَابِ وَالْحِكْمَةَ وَأَمْلَأْ قُلُوبَنَا بِالْعِلْمِ وَالْمَعْرِفَةِ وَطَهِّرْ بُطُونَنَا مِنَ الْحَرَامِ وَالشُّبْهَةِ وَاكْفُفْ أَيْدِيَنَا عَنِ الظُّلْمِ وَالسَّرْقَةِ وَاعْصُفْ أَبْصَارَنَا عَنِ الْفُجُورِ وَ الْخِيَانَةِ وَ اسدِّدْ أَسْمَاعَنَا عَنِ اللَّغْوِ وَالْغِيْبَةِ وَ عَلَى الْمُتَعَلِّمِينَ بِالْجُهِدِ وَ الزَّعْبَةِ وَ عَلَى الْمُسْتَمْعِينَ بِالِاتِّبَاعِ وَ الْمَوْعِظَةِ وَ عَلَى مَرْضَى الْمُسْلِمِينَ بِالشِّفَاءِ وَ الرَّاحَةِ وَ عَلَى مَوْتَاهُمْ بِالرَّأْفَةِ وَ الرَّحْمَةِ وَ عَلَى مُشَايخِنَا بِالْوَقَارِ وَ السَّكِينَةِ وَ عَلَى الشَّبَابِ بِالِإِنَابَةِ وَ التَّوْبَةِ وَ عَلَى النِّسَاءِ بِالْحَيَاءِ وَ الْعِفَّةِ وَ عَلَى الْاَغْنِيَاءِ بِالتَّوَاضُعِ وَ السَّعَةِ وَ عَلَى الْفُقَرَاءِ بِالصَّبْرِ وَ الْقَنَاعَةِ وَ عَلَى الْعَزَاةِ بِالتَّصَرُّ وَ الْعَلْبَةِ وَ عَلَى الْأُسْرَاءِ بِالْخِلَاصِ وَ الرَّاحَةِ وَ عَلَى الْأَمْرَاءِ بِالْعَدْلِ وَ الشَّقَقَةِ وَ عَلَى الرَّعِيَّةِ بِالْإِنصَافِ وَ حُسْنِ السِّيَرَةِ وَ بَارِكْ لِلْحُجَّاجِ وَ الزُّوَّارِ فِي الزَّادِ وَ التَّقَةِ وَ اقْصُ مَا أُوجِبْتَ عَلَيْهِمْ مِنَ الْحَجِّ وَ الْعُمْرَةِ بِقُضَايَاكَ وَ رَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ»

* اللَّهُمَّ ارْزُقْنَا تَوْفِيقَ الطَّاعَةِ

توفیقات من الله است، خدا باید وسایلی را فراهم کند و بنده هم همت کند تا اطاعت خدا را بکند و یکی از آثار بندگی و اطاعت خدا این است که فردای قیامت مطیع خدا همنشین اولیاء خدا می‌شود، لذا در آیه کریمه می‌فرماید: «وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَالرَّسُولَ فَأُولَئِكَ مَعَ الَّذِينَ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ مِنَ النَّبِيِّينَ وَالصِّدِّيقِينَ وَالشُّهَدَاءِ وَالصَّالِحِينَ وَحَسُنَ أُولَئِكَ رَفِيقًا»، هر کس خدا و رسولش را اطاعت کند، فردای قیامت با کسانی محشور می‌شود که خدا به آن‌ها نعمت داده است، «أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ» را بیان می‌کند که چه کسانی هستند که خدا به آن‌ها نعمت داده است (مِنْ) بیانیه است.

کسانی که خدا به آنها نعمت داده عبارتند از انبیاء و صدیقین و شهدا و صالحین، بنابراین کسی که خدا را اطاعت کند با اینها محشور می‌شود.

در ذیل این آیه شریفه در بحار روایت شده است:

مراد از نبیین در آیه خاتم‌الانبیاء(ص)، مراد از صدیقین سیدالمظلومین امیرالمؤمنین علی‌بن ابیطالب(ع) است، مراد از شهداء حسن(ع) و حسین(ع)، مراد از صالحین نه فرزند از فرزندان اباعبدالله(ع) و مراد از بهترین رفیق وجود نازنین حضرت حجت(عج) است.

پس کسانی که در این عالم اطاعت خدا کردند، نتیجه این اطاعت همنشینی با پیغمبر(ص) و آل پیغمبر است و بهترین رفیق او حضرت بقیه‌الله است.

ما آمديم در این عالم برای اطاعت و بندگی خدا، در این عالم هر چیزی یک کمالی دارد و کمال انسان به عبودیت و بندگی است، بذری را که باغبان در زمین می‌کارد، آبش می‌دهد، رسیدگی می‌کند از حوادث حفظش می‌کند آفتاب به این بذر می‌تابد تا اینکه درختی می‌شود، خوشه گندمی می‌شود و کمال این بذر این است که میوه‌ای بشود، گندمی بشود و خوراک انسانی شود، آخرین مرحله تکاملی این بذر این است که نان شود و سر سفره من و شما قرار بگیرد.

ما در این عالم برای بندگی خدا آمدم، برای اطاعت خدا خلق شدیم «وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ»، کمال ما در این است که بنده خدا شویم، بنابراین در تشهد نماز مرتب روزی چند مرتبه می خوانیم: «اشهد ان محمدا عبده ورسوله»، نمی گوییم: رسوله و عبده؛ چون پیغمبر اول بنده خدا شد و از طریق بندگی و اطاعت به مقام رسالت رسید.

لذا امام عصر(عج) دعا می کند و می فرماید: «اللَّهُمَّ ارْزُقْنَا تَوْفِيقَ الطَّاعَةِ»، خدایا تو زمینه را به گونه ای برای من مهیا کن که من بتوانم تو را اطاعت کنم.

امیرالمؤمنین(ع) می فرماید: «ما این گونه یافتیم که صبر بر طاعت خدا کردن، آسانتر است از صبر بر عذاب خدا کردن»، انسان روزه بگیرد، دهان خود را از دروغ و غیبت ببندد، اعضا و جوارحش روزه باشند، در هوای گرم تشنگی و گرسنگی بکشد، صبر بر این چند ساعت آسانتر است تا اینکه در آتش جهنم بسوزد و آنجا چاره ای جز صبر هم ندارد.

در روایت دیگر امیرالمؤمنین(ع) می فرماید: ترک گناه آسانتر از طلب توبه و استغفار است، آدم یک لحظه خودش را حفظ کند و دامنش را آلوده نکند خیلی آسانتر است تا اینکه گناه کند بعد بخواهد گریه کند و توبه و طلب مغفرت کند. بعد هم آیا شرایط توبه را داشت یا نه؟ آیا توبه اش را پذیرفتند یا نه؟

در روایت دارد هر چیزی زکاتی دارد، گندم زکات دارد. علم زکات دارد، خرما زکات دارد، بعد می فرماید: زکات علم این است که نشرش بدهی، دست دو تا جاهل را بگیری، زکات این دکنتر این است که چهار تا فقیر را بدون پول، ویزیت کند، زکات گندم این است که چهار تا فقیر را سیر کنی، امیرالمؤمنین(ع) می فرماید: زکات سلامتی که خدا بهت داده این است که کوشش کنی در طاعت خدا و بهار اطاعت و بندگی خدا هم فصل جوانی است، انسان پا به سن که گذاشت نه توان جسمی برای اطاعت خدا دارد و نه مغز می کشد.

*راز نیم متر برفی که بر پشت نخودکی نشسته بود

پیر که شدی شکست در خلقت شما پیدا می شود، قانون عالم است کاری نمی شود کرد، لذا فرصت را غنیمت بشمارید، در جوانی است که می توانید سر به سجده بگذارید و ذکر یونسیه را بگویید، وقتی پا به سن گذاشتی، پزشک می گوید مهره های گردنت فاصله افتاده سجدهات را کوتاه کن، یک سبحان الله بیشتر نگو.

خادم حرم مطهر حضرت علی بن موسی الرضا(ع) می گفت: که مرحوم حاج شیخ حسنعلی نخودکی اصفهانی رفته بود بالای گنبد امام رضا(ع) مشغول عبادت بود، برف هم می بارید، زمستان سردی بود، به من گفت درب را قفل کن برو. سحر بیا درب را باز کن، می گوید من هم درب را قفل کردم و رفتم، شیخ بود و گنبد مطهر و برف. سحر آمدم درب را باز کردم دیدم شیخ در حال رکوع است و به اندازه نیم متر روی پشت شیخ برف نشسته! به زمین نگاه کردم دیدم نیم متر روی زمین برف نشسته است فهمیدم از اول شب تا به سحر شیخ از رکوع بلند نشده است و تمام شب را در رکوع بوده است.

*ماجرای باربر مورد عنایت امام زمان(عج) و کودک

در تبریز قبری مشهور به قبر حمال است و از آن کسی است که دعای امام زمان(عج) در حقش مستجاب شده است. نقل شده: در بازار تبریز بار می برده، یک روز بار سر شانه اش بود دید، بچه کارگری، از بالای داربست پایش لغزید و به طرف پایین افتاد، این حمال هم دستاش بلند می کند، می گوید الهی نگهدارش! این بچه کارگر بین زمین و آسمان معلق می ماند، این حمال دستش را دراز می کند، این بچه را بغل می کند، زمین می گذارد، مردم دورش ریختن، تو کی هستی؟! گفت: من همان حمالی هستم که ۶۰ سال دارم برای شما بار می برم، گفتند: چطور شد گفتی خدایا نگهدارش، خدا هم بین زمین و آسمان نگهداشتش، گفت چیز مهمی نیست، ۶۰ سال است به من گفت دروغ نگو، گفتم: چشم، گفت حرام نخور، اطاعت کردم، گفت: تهمت زن، گفتم: چشم... یک بار هم من بهش گفتم، خدایا این جوان را حفظ کن، خدا گفت: چشم.

ما نوعاً مطیع نفس خودمان هستیم، ما دین را سلیقه ای می پسندیم، عبد محض نیستیم، دین را برای نفع خودمان می خواهیم، یک مقدار که دین به ما سخت بگیرد و برای ما زحمت درست کند، پایمان را روی دین می گذاریم، متأسفانه دین سلیقه ای شده، من یک دینی را می خواهم که با زن بی حجابم بسازد، دینی را می خواهم با عرق و ورق من بسازد، دینی را می خواهم با فیلم های مبتذل من بسازد، این اطاعت نیست، لذا امام صادق(ع) می فرماید: «وَاعْلَمُوا أَنَّهُ لَيْسَ بَيْنَ اللَّهِ وَ بَيْنَ أَحَدٍ مِنْ خَلْقِهِ مَلَكٌ مُقَرَّبٌ وَ لَا نَبِيٌّ مُرْسَلٌ وَ لَا مَنْ دُونَ ذَلِكَ مِنْ خَلْقِهِ كُلِّهِمْ إِلَّا طَاعَتُهُمْ لَهُ فَاجْتَهِدُوا فِي طَاعَةِ اللَّهِ»

*اوایس قرنی چگونه اوایس قرنی می‌شود

مردم بدانید و آگاه باشید نه بین مخلوقین و نه بین ملک مقرب و نه بین انبیا مرسل و نه هیچ احدی با خداوند رابطه‌ای نیست مگر اطاعت و بندگی خدا، ملاک نزدیکی به خدا فقط اطاعت است، پس بر اطاعت و بندگی خداوند بکوشید، در سوره حجرات می‌فرماید: «إِنَّ أَكْرَمَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ أَتْقَاهُ»، گرامی‌ترین شما در نزد خداوند باتقواترین شماست، عموی پیغمبر را قرآن می‌فرماید دو دستش بریده باد «تَبَّتْ يَدَا أَبِي لَهَبٍ وَتَبَّ»، چون ملاک تقواست و این ارتباطات ملاک نیست، بندگی ملاک است. سلمان فارسی به جایی می‌رسد که امام صادق(ع) می‌فرماید: بگویید سلمان محمدی!

از امام موسی بن جعفر(ع) سؤال شد: چه چیزی افضل در نزد خداوند است و بنده را به خداوند نزدیک می‌کند، حضرت(ع) فرمودند: اطاعت خداوند و اطاعت رسول خدا(ص)

اوایس قرنی پیغمبر را ندیده بود، قرن با مدینه فرسنگ‌ها فاصله داشته، اما اوایس قرن با پیغمبر از نظر روحی و مشاهدات باطنی این قدر نزدیک بوده که وقتی دندان پیغمبر در میدان جنگ می‌شکند، همان لحظه دندان اوایس در دهانش می‌افتد، وقتی گفتند اوایس پیغمبر را وصف کن، یک طوری وصف می‌کرد، مثل کسی که دائماً با پیغمبر بوده است، عاشق پیغمبر بود، وقتی از مادرش اجازه می‌گیرد بیاید پیغمبر را ببیند، مادرش یک روز بیشتر اجازه نمی‌دهد، آمد مدینه دید، پیغمبر در مدینه نیست، فوراً به یمن برگشت، چون اطاعت امر مادر «اطاعت الله» است، اطاعت امر پدر و مادر اطاعت خداوند است. وقتی پیغمبر برگشت: فرمود: بوی دوستم و حبیبم اوایس قرن به مشام من می‌رسد، گفتند: یا رسول‌الله اوایس قرن برای دیدن شما آمده بود.

به اوایس قرن گفتند: دلت چه می‌خواهد، گفت: دلم می‌خواهد همه عالم یک شب طولانی شود و من آن شب، صورتم را روی خاک بگذارم و بگویم: سبحان الله، سبحان الله، سبحان الله، لذا فرموده‌اند: بالاترین چیزی که شما را به خدا نزدیک می‌کند، طاعت خدا و طاعت رسول خداست.

حضرت صادق(ع) فرمودند: قیامت یک عده‌ای قیام می‌کنند و دم در بهشت می‌ایند، از اینها سؤال می‌شود شما چه کسانی هستید؟ می‌گویند: ما اهل صبر هستیم، سؤال می‌شود بر چه چیزی صبر کردید؟

می‌گویند: ما در دنیا بر طاعت خدا صبر کردیم (توی هوای گرم چادر به سر کردیم، روزه گرفتیم...) و در مقابل معصیت خدا هم صبر کردیم (دروغ نگفتیم. نگاه به نامحرم نکردیم. در حق دیگران اجحاف نکردیم...)، در مقابل معصیت مقاومت کردیم، یک مرتبه از طرف خداوند ندا می‌رسد، این‌ها راست می‌گویند، این‌ها را داخل بهشت کنید. حضرت علی(ع) فرمودند: افضل طاعت‌ها ترک لذت‌ها نامشروع است.